

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Редацій: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

(Кореспонденція зі Злучених Держав.)

Нью-Йорк 22. вересня 1932.

Д-р Семен Демиодчук.

У часі світової війни Мазарині й Бенеш-
ві хоч як трудно було звернути увагу світа на
чеську проблему, але вони не падали духом,
„толкували“ і такі „витолкували“ і Вотсонові

І Стівові, Льюїс-Джорджові, Бріанові і Клеман-го. Бо вони не називали Австро-Угорщини „нашою імперією“, а виразно й ясно проголошували: „Detruisez l'Autriche-Hongrie!“ (Зруйнують Австро-Угорщину). Не журилися вони ні кількістю, ні морськими шляхами, ні багатствами Банату та угорською пшеницею. Їх одушевляла та сама ідея, яку мали наші чубаті, завзяті предки, що боролися під прапорами Богдана Хмельницького: „Do tego centrum zmiierzają, koło którego vertitur wszystkie sphaera rozumów — aby się mogli uczynić wolnymi“. Так писав один польський магнат про політику української провідної верстви майже 300 років до нас. Як же далеко стоїть п. Панейко, з його „принциповим“ дефетизмом, від українців 17. століття, що не хотіли бути ні під владою короля польського ані під пануванням царя московського? Вони мали „загорілість в тісно-простірному думанні“: „йдіть у свою Польщу, — казали вони польським колонізаторам, — а нам Україна востанеться“.

Одна з найтрагічніших і найблагородніших постатей нашої історії гетьман Пилип Орлик, перебуваючи на чужині, писав до турецького правительства, що не може сповнити домагань Туреччини, бо він, як емігрант, не може переговорювати в ніякому випадку про чужу протекцію над своєю батьківщиною. Звичайно, я сам розумію цілу величезну дистанцію між постаттю Орлика і фігурою п. Панейка, між „русифобством“ Орлика і „єдиною імперією“ п. Панейка. П. Панейко не є нічий „dux“, і його нація й закляки з Парижа — це, на щастя, тепер — тільки „глас вопіючого в пустині“. Але всеж аналогія є між гетьманом-емігрантом та п. Панейком-емігрантом в моральній оцінці своїх політичних кроків.

Орлик, якого в час написання наведених угорі слів буквально вся Україна ждала, що він знаволить українську націю (Natio ukrainiensis) з московського ярма, не схотів пертракувати про турецьку протекцію над Україною, хоч мав з цього боку прецеденти-договори славних своїх антецесорів — Богдана Хмельницького й Петра Дорошенка. Інакше, зовсім інакше „правцює“ емігрант п. Панейко. Він, хоч не „dux“, говорить з чужинцями за всю Україну, перед чужинцями визнає політ. елітою й анахронізмом те, чим живе тепер маса українського народу! Орликова скромність, адержливість, почуття відповідальності перед своїм народом та історією зворушує нас і 200 років після його смерті до глибини душі. Не треба говорити, що „еластичність“ політичних формул і тон писань пана Панейка викликає у нас зовсім інші, протилежні почування...

VI.

„Ex oriente lux“?

„Другий Москві юж голдуєт і їй вірне услужуєт“.

(Іван Мазепа.)

Щасливий автор „Листів з Англії“! Він міг побувати в країні „перфідного Альбіону“, побачити людей, які з почуття звичайної безітересовної гуманності висловлювали перед ним

своє шире ремствування з приводу гноблення українського народу в різних державах. Ми радіємо з п. Панейком і щиро вдячні тим англійцям, що не забувають про поневолений український народ. Але попри всі ці почування не можемо обміняти своєрідного „наставлення“ п. Панейка до української проблеми за Збручем. Вся його стаття в „Ділі“ — 12. серпня дихає партикуляризмом, місцевим патріотизмом. Тільки біля і страждання на Захід від Збруча чує п. Панейко: те, що діється на Схід від Збруча йому байдуже, він на те дивиться sub specie aeternitatis. Для п. Панейка немає рабства в СРСР, немає примусової праці, лише „так звана примусова праця“. Такий евфемізм!

У „Ділі“ вже перед цим хтось зауважив був п. Панейкові, що „цікавість“ чужинців до більшовицьких експериментів — це одно, але у нас окрім „цікавості“ має бути ще й інше чуття: обурення проти злочинних, нелюдських знущань над нашими братами й сестрами за Збручем. Цього співчуття до Наддніпрянської України в статтях п. Панейка ми не бачимо. Навпаки, він побоюється, щоби „русифобство“ не поширилося в Європі і навіть нападає на діячів Українського Бюро в Лондоні за їх „ана-

хронічне русифобство“. Уявляємо собі, яка „картина“ відкидалася перед „синами Альбіону“! Одні українці кажуть їм, що Наддніпрянська Україна гине у московським ярмі, наводять факти економічні, політичні й культурні. А п. Панейко в той самий час „витолковує“, що то „сліпе й анахронічне русифобство“, а що модерне й видюче — це є його русифільство! Не заздримо тим англійцям, бо чим далі, тим менше вони розумітимуть, чогож нарешті українці хочуть?

Українська політична пропаганда за кордоном повинна раз назавжди стати на певній лінії — боротьби проти чужого гноблення, „якеб воно не було. Колиж між українцями знаходяться такі, яких болить тільки кривда, заповідана людности їхнього повіту, то такі „високі політиці“ мусимо з якнайглибшим обуренням протиставити.“

У тім то й полягає причина повного упадку політичного значіння тих людей, що називають себе „Центром УНР“, що вони можуть протестувати проти тих чи інших подій і фактів на Світській Україні, в Чехословаччині і деінде, але не сміють сказати й слова проти того, що було й може бути на українських землях у Польщі! Ми кажемо, що політ. залежність від Варшави диктує цим людям їхню „урізану“ такти-

ку. Vice versa: коли п. Панейко мече грим і блискавку з приводу відносин у Галичині, а в той же час мовчить перед освіченими й гуманними чужинцями про кров „братів свого“ на Схід від Збруча, то запитувати доводиться старшою правною формулою cui prodest? (кому на користь).

У всякому випадку, нам байдуже, як думає п. Панейко: для нас грає роллю лише сам обурюючий факт, що він притакує благородним серам, лордам і містерам, які в своєму снобізмі, або щоб розігнати spleen можуть захоплюватися єгипетськими роботами й державно-капіталістичними пірамідами в СРСР. Коли „сери й лорди“ на британському острові можуть з цікавістю приглядатися до експерименту на живому тілі нашого народу в СРСР, сподіваючись як пише п. Панейко, „покористатися тамошніми, важко оплаченими досвідами для перебудови свого власного суспільного господарського й політичного буття“, то це „святе право егоїзму“ чужинців. Але до цього „зацікавлення“ ми, перебуваючи в ролі експериментального крілика, не можемо й не сміємо приєднатися, як з мотивів принципових так і з морально-політичних.

Від деякого часу, особливо у зв'язку з світовою рекламою „досягнень п'ятирічки“ не в одного виразно буржуазного журналіста й політика закрутилося в голові. О, звичайно, експеримент Сталіна для освічених, культурних народів Заходу Європи й Америки не годиться. Але в СРСР — „то щось зовсім інше!“ Тож, мовляв, сід, там народ має l'âme slave! (славянську душу). Видно, що ці настрої й сподіванки захопили також деяких українців-емігрантів, яким відірваність від рідного ґрунту і незнання реальних відносин в СРСР дає підставу вірити зручній пропаганді світового більшовизму. Навіть оновлення банкрутуючого „фінансового капіталізму“ і цілим світі п. Панейко дожидає зі Сходу, з країни більшовицької деспотії. „О, неблагорозсудити й нездорового розсудження“, — казав один з найбільших „русифобів“ гетьман Петро Дорошенко. Щоби перебуваюча в „розпучливій відсталості культурній, суспільній і господарській“ (вислів п. Панейка) країна совітів показала західному світові нові шляхи до перебудови капіталізму на інших, справедливих підставах — у це може вірити п. Панейко; але переважна більшість українського національного масиву, що примірає голодом і гине сотками тисяч на засланнях і на „каналських роботах“ від Білого моря до Тихого океану, тільки може „подякувати“ за такий „оптимізм“.

Поки п. Панейко в Парижі снує широкі плани панування над „половиною Азії“, Україна Наддніпрянська пустіє, людність мільйонами тікає в світ за очі, бо „єдиний можливий союзник“ — Росія збільшила в 1931-32 році розкладку на збіжжя на Україні вдесятеро проти 1929 року (69,21 м. дв. ц. супроти 14,45 м. дв. ц.). В той самий час у цілому СРСР кількість хлібозаготівель збільшено тільки на 3,5 проц.

Деж мотиви п. Панейка, які казалиб нам, що положення в „союзі“ з іншою Росією, не-більшовицькою, буде інше? Цих даних у п. Панейка ми не найдемо. Голосні фрази про панування над Азією, про Тихий океан і т. ін. так і

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 10. ЖОВТНЯ 1932.

ПРОСПЕР МЕРІМЕ.

5)

Блакитна кімната.

Не так уже дуже близькі плачу, бо війни старшини забралися в Італію і дефілюючи попри двері блакитної кімнати з великим бризкотом шабел та остріг, кричали один за одним:

— Добраніч, панно молода!

Врешті весь гамір затих. Вибачте, я помилюся: ще англійець виїшов на коридор і почав кричати:

— Кельнер! Принесіть мені ще одну пляшку того самого порто.

Тиша запанувала в готелі. Ніч була тепла, місяць у повні. Від неспам'ятних насів закоханих люблять дивитися на нашого сателіта. Левко й його приятелька отворили вікно, яке виходило на малий городеш і повною грудю вдихали свіже повітря, насичене запахом резеди.

Але тривало це недовго. Якійсь чоловік хопив по городі зі звисеною головою, а заложеними на спині руками, з цигарою в устах. Левкові здавалося, що планає кривняк нашого англійця, який так любив добре порто

Я не люблю непотрібних роздумів! Зрештою вважаю, що не мій це обов'язок оповіда-

про все те, що читач легко може собі сам уявити, ані описувати година за годиною все те, що діялося в готелі. Скажу тільки, що свічка, яка світилася на натрапті в блакитній кімнаті вигоріла вже була більше як до половини, коли нагло в кімнаті англійця, де досі було тихо, почувся дивний стукіт, так, якиби тяжке тіло впало на землю. До цього стукоту прилучився ще не менше дивний тріскіт, якийсь придушений крик і кілька невирваних слів, подібних до прокльонів. Двоє молодих мешканців блакитної кімнати затремтіли. Можливо, що той стукіт збудив їх нагло. Не розуміли нічого. Це все зробило на них майже лиховісне враження.

— Це нашому англійцеві щось сняться — сказав Левко, змушуючи себе до усміху.

Він хотів заспокоїти свою товаришку, але сам мимохіть тремтів. По двох або трьох хвилинах двері в коридорі відчинилися, здавалося з прокльonom; потім зачинилися дуже тихенько. Чути було повільні і несповні кроки так, якиби хтось старався нечутно вихованутися.

— Проклятий заїзд! — муркнув Левко.

— Ах, це рай!.. — відповіла молода пані, прилонивши голову на рамя Левка.

— Я страшно силчачу..

Зітхнула і майже в тія самія хвилини заснула.

Один визначний мораліст сказав, що люди, які не мають чого інше більше домагаються від се-

бе ніколи не є говіркі. Тому зовсім не треба дивуватися, що Левко не відчував ніякої охоти відновити розмову, або розправляти на тему галасу в готелі. Але мимоволі про те думав, а його уява підсудвала йому ще всякі обставини, на які при інших настроях не був би навіть звернув уваги. Приходила йому раз-у-раз на думку понура постать англійця-небожа. У погляді, яким він кидав на свого вуйка було тоді видно ненависть, хоч увесь час говорив він покірно, безумовно тому, що просив грошей.

Що кращого для такого молодого і сильного чоловіка, ще й у розпучі, як дістатися через вікно з городу до суспільної кімнати? Зрештою, він також мусів мешкати у готелі, тому, що вчором проходжувався по городі. Можливо... навіть імовірно... безсумнівно він знав, що в чорній торбі вуйка знаходиться груба пачка банкнотів.. А цей глухий стук, якиби удар палюти по лисім лобі!.. Цей придушений крик!.. Цей дивний прокльон! А потім ті кроки! Той чоловік виглядав на убійника.. Але хто бивав в готелі, де повно старшин! Англійець, людина розумна, янсенин зачинив себе на всі спуси, тим більше, що знав, що той драбуга недалеско.. Не довіряв йому, бо не хотів приступити до нього зі своєю торбою і руці.. Як нерозумно думати про такі страшні речі коли людина така щаслива?

(Продовження буде.)

дипломатичні фрази. Це політична метафранка, чужомовна сліпа віра. Нарікає п. Панейко на „анахронічне русофобство“, поширене між українцями, як найбільший політичний гріх: „Жах і острах“ приймє п. Панейка перед наслідками українського „русофобства“! Що це, — „непротидення злему“, яке проповідував Лев Толстой? Чи маємо цілувати руку, яка нас губить і навіть фізично нищить? Так, поки будуть українці почувати себе нацією, а не провалізаціями, доти вони будуть „фобами“, націоналістами всього того, що їх обертає в рабів на власній землі. Смішно булоб говорити про автономістські плани України на Сході, про забираючи чужих земель, про гноблення чужих народів. Але ми булиб воістину „раби некаючими“, коли виявляли любов і прихильність свою до тих держав, що гноблять і нищать підстави життя й розвитку українського народу. Ми певні, що прийде час, коли й український народ, як „господар домовитий“ стане „у народів вольних колі“, як рівний з рівними. А поки цього не-ма, будемо, мусимо бути „фобами“.

Не хочемо неволі російського народу, але не хочемо поклонитися в бік Москви творити ілюзії, що Росія погодиться визнати нашу самостійність і соборність добровільно. Що буде далі, коли ми виберемо державну незалежність, які відносини — чи приязні чи ворожі складуться між Росією та Україною, про це тепер передчасно робити здогади та й непотрібно: ще мелявді живий, а п. Панейко хоче ділити його шкуру і розробляє деталі такого поділу („Пів Азії“). У всякім разі, добру політичну формулу для перспективних відносин між самостійною Україною та Росією дав уже давно гетьман Петро Дорошенко. Це було саме тоді, коли він вигнав московське військо з Лівобережної України (1668 року) і готовився до дальшої боротьби проти московських зазіхань на Україну: „І без підданства буде Україна приязню державі його царського величства“. Розуміється, приязнь вимагає взаємності й рівноправності.

А п. Панейкові, проповідникові поглядів, які він проголошує за „основані на розумових і раціональних аргументах“, можемо відповісти словами Івана з Вишні:

„Не надійтеся сьогодні, не надійтеся завтра і у всі дні до кінця віку“.

П. Скит.

Справлення помилок.

У статті „Утопія та дійсність“ („Діло“, ч. 223) зай-адо живу кілька прикрих помилок, які отрим справля-аю. А саме: в уступі третьому назвище відомого діяча „Народної Воли“ Деботорія Мокрієвича переділено про-тикою, коли це тимчасом одна людина. При кінці того самого уступу вложено помилково, що слова „Україна маєли хотіла бути вільною“ висказав Вольф; має бути: Альтер. В останньому уступі вложено, що Пущик на-писав поему „Полтва“; має бути: „Полтава“.

Світ чекає...

Женевські установи перебувають тяжку крізу. Не лише конференція роззброєння, але й Союз Народів фактично перебувають у стані бездіяля. Всі чекають, але не багато з них по-араді освідомило собі, чого вони чекають.

Найбільш характеристичною подією сучас-ної сесії Союзу Народів було те, що одну з най-важливіших справ, розгляд справоздання комісії Лейтона, отже фактично цілу манджурську справу, відсунуто на подоліст. Коли Союз На-родів поводивсяб отверто, то відложив би цілу ксію до слідуючого місяця; тимчасом у Женеві займаються провізоріями та опрацьовують ціл-ком другорядні справи, а в дійсності чекають.

Розвиток політичних відносин в Європі майшов у куток, а якого даремне шукають вико-ту. Словесний двобій між Еріо та фон Павеном не допровадив до ніяких результатів. Проти-те допровадив до полагоди найбільш пекучих справ європейського континенту. Тому вже про-тягом літньої сесії погляди всіх зверталися на хід, до Лондону та Вашингтону. В Женеві були англо-саксонські впливи рішачими і ці держави творили роземчий суд між Францією та Німеччиною та працювали все над впорядку-ванням політичних відносин в Європі, необхід-них для цілого світа.

І в Женеві чекають відновлення цієї провід-ної акції англо-саксонських держав. Але в са-мій Сполучених Державах боротьба економіч-них та політичних течій osiąгає найвищих сту-пів перед виборами, що мають відбутися в по-чатку листопада.

Вибори президента в Сполучених Державах не є зичайні лише вибори голови держави. Півбч змін, які мають зайти в Сполучених Держ-авах, чекають також поважних змін в цілім світі. Як тісно зв'язана сучасна політична бо-ротьба в Сполучених Державах з політичним

життям цілого світа, видно між іншим з того, що сама виборча кампанія між республіканця-ми та демократами відбувається під світовими гаслами: зменшення зброєнь, заплата боргів Америки і т. д.

І може саме тому, що Америка, як і цілий світ, чекає від майбутнього президента чогось цілком нового, зростають виборчі шанси нової людини, Русвельта, демократичного кандидата.

Коли для цілого світа вибори президента Сполучених Держав мають таке значіння, то чи не найбільше значіння можуть вони мати для нашої батьківщини. Англо-саксонські держави, а в першій мірі Сполучені Держави, молодші та менше зруйновані світовою крізою, перебира-ють гегемонію в цілім світі та беруться за від-будову Європи, потрібну для нормального роз-витку самих Сполучених Держав.

Ми знаємо, що без розвитку Радянщини та визволення України нормальний розвиток Євро-

пи неможливий. Визволення України залежить в першій мірі від самих українців, але навіть найвища національна свідомість та організова-ність в боротьбі за своє визволення потребу-ють відповідної міжнародної конюнктури. То-му й виборча боротьба в Сполучених Державах висуває перед нами питання, чи вони під про-волом нового президента включать в програму відбудови Європи рішучі заходи проти Со-вітів? Вибір нового президента й есентуальні зміни в політиці Сп. Держав будуть мати не-малый вплив і на радянсько-американські відно-сини, а тим самим будуть торкатися і українців. Відношення нового президента і нового уряду Сполучених Держав до Совітів, політика Аме-рики на Далекому Сході, а також і рішачий голос в європейських справах — все це питання, які вляжуться посередньо чи навіть безпосеред-ньо зі справами, в яких заінтересовані українці.

(„Укр. Бюро“ в Женеві.)

Найбільший цинізм версайського трактату.

БЕРЛІН, 8. X. ПАТ. Міністерський директор Бранденбург висловив крізь радіо довшу про-мову, присвячену німецькому домаганню рівно-правності в ділянці летунства. Промовець до-магався звеснення всього військового летунства,

взауваючи на версайський трактат, що забороняє Німеччині мати якінебудь воздушні сили. Цю за-борону промовець назвав найбільшим цинізмом версайського трактату.

Чому зривають з польським православ'ям.

Від Ред.: Нижче містимо відпис цікавого й характеристичного листу, що його вислав православний доці священик, о. Ф. Пасічник, до митрополита Діонісія.

До Його Блаженства, Блаженнішого Діонісія, Митрополита Варшавського, Волинського і всієї Православної Церкви в Польщі.

В тяжких часах мого перебування в окопах, де людська кров лилася рікою, у мене зародилася думка, в імя чого приноситься стільки жертв, як їх уникнути й дати можливість люди-ні використати дароване їй Богом життя не на руїну, а для будування добра та правди?

По виході з окопів, я довго думав, як ужи-ти останки сили та енергії для переродження чо-ловіка зі звіра на людину і рішив, що найлегше йти до цілі, прийнявши гідність священника.

Не страшна для мене була примара голодо-вої смерті, що панувала тоді, в 1920 році, по се-лах у цій кровю политій, зруйнованій стороні, ні праця, а була одна ідея — „по саїдам Христа“!

Я боявся, що нарід мене не зрозуміє, що не зумію відкрити ясно замахання свого серця — провести в життя глибоку ідею Христової науки. Але я надіявся, що в початківців Православної Церкви найду потрібні вказівки і приклад, най-ду провідників духовних у тих, що посвятили себе вже давно цій святій службі.

Щож я найшов? Страх подумати! З одної сторони від народу, від темного та непросвіче-ного і пригнобленого селянина стрінуло мене повне зрозуміння, любов та довіра, як до свого пастиря, — а з другої сторони у відносинах з Консисторією, Церковним Начальством, з про-відниками духовними зустріч я: замість доброго прикладу — соблазн і згіршення (неморальне життя), замість духовного проводу — жаждо-ву аолота та захланне грошелоубство (розводи та

непосильні податки з церкви і причту), замість довіри та заохоти в душпастирській праці — не-нависть, донощиттво і помсту (кривдлічі пере-несення і виселення священників Консисторією при допомозі староства і поліції).

Інішими словами, духовні провідники Поль-ської Автокефальної Православної Церкви асю свою науку, асе знання, всі Богом дані таланти зуживають не для добра, не для розбудження релігійного християнського життя в народі, а для цілей негідних праці не тільки священника чи християнина, а взагалі гуманної людини.

І серед цих жахливих обставин відкривсь мені очі, я пізнав, що в такому положенні цер-кви неможливо священикові гідно сповнити своє завдання, бо Польська Автокефальна Пра-вославна Церква як така не слідує дорогою Хри-ста, не показує в собі життя Христа, не має в со-бі правди Христа!

Щоби найти правду, я почав перечитувати не лише православні синодальні видання: „Вос-кресное Чтеніє“, „Слово“ та „Українську Ниву“, а також строго заборонені нам священникам ви-дання у справі Унії (вєднання церков близької нам Греко-Католицької Церкви, проти котрої так злобно аиступають вище згадані синодаль-ні письма), і я пізнав, що ця Церква живе зовсім іншим життям, як синодальна православна! Зна-йомство з Греко-Католицькою Церквою не тільки через письма, але й через зблизнення з Гре-ко-Кат. Місією оо. Редemptористів, що мають свій монастир при Свято-Юрійській церкві в Ковалі, вказали мені шлях, по якому пішов о. протоєрей Петро Табінський та остаточно пере-конали мене, що правда, дорога і життя Христа знаходиться вповні не в якісь автокефальній церкві, а в Єдиній, Святій, Соборній, Католиць-кій Апостольській Церкві, яка є під проводом Наслідника св. Петра, Святішого Вселєсного Патріярха Папи Римського.

Через це на постанову Важого Блаженства маю честь повідомити, що парафію Вербицько здам монопризначеному настоятелю о. Ад. Са-ковичеві, коли тільки він явиться, а за Баєвську парафію, настоятелем якої я тепер вляжусь, згідно з вище згаданою Вашою постановою, я дуже дякую і від неї відмовляюся, бо з днем 25. вересня 1932 року я віддав себе під юрисдикцію Апостольської Столиці.

Смирненіший слуга

священник Федір Пасічник.

25. вересня 1932 року, с. Вербицько.

В справі допомоги Румунії.

БУКАРЕШТ, 8. X. ПАТ. Вєселі в Женеві на-ради між фінансовим комітетом Союзу Народів і делегатами румунського уряду, що старяться добути технічну допомогу Союзу Народів, скі-налися вчора уложеніми противу умови та про-грами необхідних розпорядків, що мають на меті господарське й фінансове оздоровлення та усун-нення дефіциту державного скарбу. На пре-дложені проєкт і програму має тепер зайнятися румунський уряд. Сесія фінансового комітету Союзу Народів акрипається сьогодні, наслідком чого румунський уряд, бажаючи розглянути по-дробно справу, рішив відложити остаточний ра-порт до найближчої сесії Ради. Остаточний наразі відложено до 14. ц. м. Яншо до того часу руму-нський уряд не скінчить технічних праць, фінан-совий комітет абереться з початком листо-пада ц. р.

Закарпаття.

Проти російських підручників у школах.

Дня 2. X. ц. р. відбулася в Ужгороді нарада представників 12 культурних організацій для у-хвалення протесту проти руїної діяльності т. зв. москалів, які на день 9. X. ц. р. скликають у Мукачеві свої збори під гучною і самозванною назвою „Всенародній конгрес“. Вони хочуть до-магатися від влади заведення в наших школах московських підручників, щоб калічити ними у-країнських дітей.

Нарада представників 12 організацій прий-шла до одностайного рішення, що питання мо-ви не є політичне питання. Його не можуть ви-рішити аграрі з нотаріями, а лише компетент-ні наукові інституції, як напр. Академія Наук, наукова комісія університетських професорів. А тому, що названі представники науки вже ви-словили свою думку, яка полягає в тім, що мова Підкарпаття є українська, то ця справа вже о-статочно розв'язана.

Тепер „москалі“ бунтують. Не бажують під-лягти законним вимогам міністерства шкільниц-тва, а самовільно запроваджують московські підручники до шкіл.

Нарада вислала протестні телеграми прези-дентові республіки, голові ради міністрів Укр-аїнові, міністрам шкільництва Деревові, мініс-трові внутрішніх та закордонних справ. У теле-грамах нарада домагався остаточного пере-ведення в життя постанов наукових органів та по-дання осіб, які ають руїну в шкільне життя Підкарпаття. („Вєсєл“).

Д-р РОСТИСЛАВ БІЛАСЛьвів, Коперника 48.
верну.**Німеччина і льондонська конференція.**

БЕРЛІН, 8. X. ПАТ. Сьогодні в полудне зібрався кабінет республіки на нараду, присвячену закордонним справам. Після довгої наради запало рішення в справі участі Німеччини в льондонській конференції. На основі інформації преси уряд у своїй відповіді на англійське запрошення заявив готовість взяти участь у конференції, однак під умовиною, щоб конференція об'єктивно обмірковувала становище Німеччини в справі рівноправності.

БЕРЛІН, 8. X. ПАТ. Урядові чинники стараться ослабити враження, що ініціатива Меклональда не удасться, та інспірують пресу, що угода В. Британії на відложення конференції не означає ще завершення конференції взагалі. Не вважаючи на цю оптимістичну інспірацію шанси конференції дуже малі, хоча в Лондоні розійшлася поголовка, що Німеччина арештувала своє становище і задумує згодитися на конференцію.

Де буде конференція?

ЛОНДОН, 8. X. ПАТ. Ціла преса подає сьогодні вістку з Берліна, що німецький кабінет рішав прийняти запрошення і взяти участь у есентуальній конференції держав, не висуваючи ніяких застережень. Факт цей не викликає в пресі оптимістичних відчуттів щодо шансу конференції держав у Льондоні. Навпаки „Дейлі Телеграф“ передбачує, що конференція, яка есентуально вбереться, не буде радити в Лондоні і буде різнитися своїм складом від пропонованої англійським прем'єром. Не в певне, чи Німеччина згодиться на Женеву, яку пропонує Франція, зате щодо Фрэнсі певне, що вона буде настоювати за влученням Бельгії, Польщі та Чехословаччини.

Перед відкриттям Липецького.

МОСКВА, 8. X. ПАТ. Приготовні праці до офіційного відкриття Липецького покінчені. Сьогодні виїжджають з Москви на відкриття представники радянського уряду, московські кореспонденти закордонної преси та численні телеграфі.

ЛІТВИНОВ ПРОПАВ БЕЗСЛІДНО.

Кореспонденти закордонних часописів питаються в закорд. комісаріаті в Москві, де тепер Литвінов, бо кинув Женеву, а не приїхав до Москви. Комісаріат заявив, що не може дати відповіді. Ходять чутки, що Литвінова стрінула кола Кутепова.

Димісія румунського кабінету.

Румунський прем'єр Вайда Воввод поїхав до Роман, де пробував на маневрах король Карло і передав йому димісію цілого кабінету. Причиною димісії є становище, яке зайняла рада міністрів супроти рішень фінансового комітету Союзу Народів. Ці рішення румунський кабінет вважає нагіллям над господарською румунської держави і рішив їх відкинути.

ФРАНЦІЯ ВИННА...

МОСКВА, 8. X. ПАТ. Ціла московська преса обговорює в просторах телеграмних відложення конференції в держав у Льондоні, стверджуючи, що це допустило до всієї становища Франції.

Кривава передвиборча боротьба.

БЕРЛІН, 8. X. ПАТ. В часі передвиборчого віча німецьких націоналів у Дісальдорфі прийшло знову до кривавих сутичок з гітлерівцями. Віче розбито. В часі віччя падали стріли. Одного гітлерівця тяжко ранили. Поліція арештувала 20 осіб.

Хроніка кривавих подій у Берліні потув далі жертви. Члена гітлерівського штурмового відділу тяжко ранили. В „Ангріф“ потрапив приказ команданта штурмових відділів берлінської округи, що забороняє гітлерівцям брати участь у вічах німецьких націоналів.

ЗАВАЛИЛАСЯ 4-ПОВ. КАМ'ЯНИЦЯ.

КАІРО, 8. X. ПАТ. У туземній ділянці завадилася 4-поверхова кам'яниця. При цьому загинуло 9 осіб, у цьому троє дітей. Є чимало ранених. Під завалищами є ще кілька прохонних і 17 вояків того дому.

ФУТРА! КАРАКУЛИ! БРАЙТШВАНЦИ! У ВЕЛИКІМ ВИБОРІ

ПО ЦІНАХ КУНКУРЕНЦІЙНИХ ПОРУЧАЄ ФІРМА

БРАТЯ РОТГ І СП. ЛЬВІВ, ПЛ. МАРІЙСЬКА 8.**Розбудова гітлерівської преси.**

БЕРЛІН, 8. X. ПАТ. У Мінхені відбувся конгрес гітлерівських провідників, що займався тільки пресовими справами. В рефератах стверджено, що партія розпоряджає понад 100 щоденниками та великим числом тижневиків і інших часописів. В найближчому часі гітлерівська преса буде розбудована, причому цілий ряд видавництв буде переміщений на щоденники.

РЕВОЛЮЦІЯ В БОЛІВІ.

АСОМПСІОН, 8. X. ПАТ. Згідно з радіотелеграмою з Ля Паз в Болівії вибухнула революція. Досі нема потвердження цієї вістки.

Страйк на Шлеську скінчився.

БЕРЛІН, 8. X. ПАТ. Страйк у долішно-шлеському металургічному промислі скінчився прийняттям розважного рішення, що передбачує між іншим 2-процентову знижку робітничих платень. Рівночасно повідомляють про закінчення кількох інших страйків, між іншим у друкарських заведеннях у Дісальдорфі.

НЕМА УСТАНОВИ У СВІТІ, ДО ЯКОЇ ЛЮДИ МАЛИ БИ СТИЛЬКИ ПРЕТЕНСІЙ, ЩО ДО ПРЕСИ. І НЕМА УСТАНОВИ, ЯКОЮ ТАК МАЛО ШКАВИЛИСЬ БИ: З ЧОГО ПРЕСА ЖИВЕ, ЯКІ МАТЕРІАЛЬНІ ПІДСТАВИ ЇЇ ЕКЗИСТЕНЦІ І ЯК ЇЇ ДОПОМОГТИ.

Вісти зі св. Юра.

Значна поправа здоров'я Митрополита Шептицького. В п'ятницю 14. жовтня 1932 в храм св. Покрови виголосить Митрополит проповідь. — Нові каноніки св. Юра.

Перед тижнем вернув митрополит Андрій Шептицький з лікування в Підлюті, де перебував довгий час під доглядом лікаря проф. д-ра Маріяна Панчишина. Сірчані купелі, животворна вода і чудове пріське повітря поправили значно здоров'я митрополита і він сьогодні в 68 році життя почувається зовсім бадьоро, хоч — на жаль — ще не може ходити. По довгих місяцях перший раз в четвер 6. жовтня ц. р. взяв митрополит особисто участь в засіданні консисторії і цьому засіданню проводив, уважно вислухав рефератів та брав живу участь в дискусії над ними. За порадом лікарів митрополит відвідний покине ще не довго. Ширшим кругам нашого громадянства подаємо до відома, що в п'ятницю 14. ц. м. в день храмового свята Покрови виголосить митрополит в часі урочистої Служби Божої проповідь до вірних в церкві св. Юра.

Того самого дня, себто в п'ятницю 14. ц. м. відбудеться — як довідуємося — в храмі св. Юра інсталяція двох крилошан-каноніків капітули тр.-кат. львівської архієпархії. А саме митрополит Шептицький займатиметься соборним крилошанином вікарієм Духовної Семінарії у Львові о. проф. д-ра Василя Лабу на місце помершого недавно о. кан. Яцьковського, іменуючи рівночасно почесним крилошанином болехівського декана о. Володимира Сухого.

Новий греміальний канонік о. д-р Василь Лаба, теперішній професор Духовної Академії у Львові і вікарієр Духовної Семінарії уродився в 1887 році в селянській родині в болехівському повіті. По скінченні в відзначенням української академічної гімназії у Львові, студіював теологію на університеті у Львові, а опісля в Інсбруці в Австрії та у Фрібурзі в Швейцарії, де крім теології студіював ще і філософію. Ординувався о. д-р Лаба як безжених в 1912 р. і по аложенні докторату теології на університеті в Інсбруці був префектом студій в духовній семінарії у Львові.

З початком війни в часі російської окупації був адміністратором парохії в Вібріці, а потім полемним духовником (військовим капеланом) в австрійській армії на італійських фронтах.

На якийсь час дістався в італійський полон, а по поверненні з нього вступив як полемний духовник до Української Галицької Армії, а якої в липні 1919 р. перейшов за Збруч і там далі ділав з УГА П радісні і сумні дні. Перебуваючи в Кам'янці Подільському одержав від митроп. Шептицького номінацію на генерального вікарія греко-католиків на території УНР і виконував цей високий уряд по кінець 1919 р. себто до хвилі свого повороту до Галичини. По поверненні обняв адміністрацію парохії в Чагрові, рогатинському повіті по пок. бурштинському декані о. Юстині Гаврисевичу, що помер на Україні в жовтні 1919 р. і адміністрував цю парохію до вересня 1921 р. Тоді перенісся до Львова на посаду сотрудинника архікатедрального храму св. Юра і з часом обняв катихетур у гімназії, а опісля в державній мужеській учительській семінарії. В міжчасі о. д-р Лаба став професором Духовної Академії і вікарієм Духовної Семінарії, які то уряди виконує досі. Новоіменований крилошанин о. д-р Лаба є загально відомий не тільки зі своєї незвичайної доброти і товариської учинності, але також як людина високо освічена і культурна та як знавець кількох європейських мов: крім латинської і грецької мови володіє о. канонік д-р Василь Лаба в слові і письмі мовами німецькою, англійською, французькою і італійською, як також цілою низкою славянських мов, і з цього приводу є справдішнім поліглотом. Появу цього нового достойника в мурях св. Юра привітає наше громадянство з правдивим вдоволенням, бо о. д-р Лаба при своїй скромності є аражковим українським громадянином.

Рівнож і номінація о. декана Володимира Сухого на почесного крилошанина відіється прихильним відгомном серед нашого громадянства у Львові і в краю. О. Вол. Сухий походить зі священничої родини з Жапалова в Чесанівщині; народився у 1883 р. і по скінченні української академічної гімназії у Львові ординувався як безжених в 1909 р. Ще перед війною обняв самостійне сотрудинництво (тепер парохію) в Болехівському Селі коло Болехова і від цього часу пробував там досі. В українському публічному житті бере о. канонік Сухий здавна дуже вишачну участь, займаючися справами освітніми, харитативними (зорганізував і веде сарітський захист в Болехові) та політичними. Був довгий час членом Центр. Комітету УНДО і стоїть досі на чолі Повітової Організації УНДО в Болехівщині. Після виборів до варшавського союму в 1928 і 1930 р. був арештований і довгий час просидів у сілній тормі в Острию. Треба вкінці згадати, що о. кан. Сухий був свого часу предложений як один з тобих кандидатів на греко-лат. єпископа в Канаді. (С. В.)

НОВИЧКИ

— Відчит д-ра Д. Донцова: „Совітська молодь і ми“, відбудеться в неділю 9. ц. м., год. 6. в селі „Бесіди“ (Нар. Дім). 609 2—2

— Ідуть осінні дощі й болота, а з ними простада і катар. Забезпечіть від них купуючи дошкілки, кальози і непромакальне взуття в „Кометі“, Львів, Ринок 21.

„КОМЕТА“ Станіславів, Сапінжінська 10 х
— МІСЯЦЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ У ЛЬВОВІ. В неділю, 9. жовтня, в 12. год. вполудне в селі „Української Бесіди“ у Львові при вул. Рутівського 22 відбудеться виклад ред. Целевича на тему: „Українська преса й українське громадянство“. Маємо надію, що львівське українське громадянство візьме в викладі масову участь. Вечором цьогож дня виклади українських журналістів на ту саму тему по асіх львівських читальнях.

— Шовінізм трамваєвих службовців у Львові у відношенні до української публіки загально відомий. Ілюструє його найновіший факт, що стався 7. ц. м. в год. 4. понод. у трамваєвому возі, означеному 5-ою. Теодор Кукич, абсолювент гімназії (мешкає: вул. Городецька 71), не дозволив до кондуктора ч. 411, по українськи. На адово кондуктор заявив, що „лиліанського

П. довідчення. Опісля промовляли про. д-р Лазина, проф. Брикович, про. д-р Баран, д-р Нанчур, п. Балика Баранова і д-р Добромил, а потім о. Волошинський відчитав проповідь. В часі свята пригравали оркестри із Соколка і Ізача. По довершенню посвячення процесійний хід повернувся до церкви, а запрошені делегати і гості та комітетові перейшли до помешкання о. Волошинського, де відбулося прийняття. Накінцею снід згадали, що відношення в Коляні поправилися і кооператива та читальня дитинувся з занепаду з триваючого приходу до села о. Маріяна Волошинського, що при допомозі гуртка сніданих селян і селянок працює над освітнім та економічним дитинством села, коліс дуже запущеного й занедбаного.

СПОРТ.

УКРАЇНСЬКЕ СПОРТОВЕ ЖИТТЯ У СТАНИСЛАВОВІ.

Від якогось часу помітне у Станиславові деяке оживлення в діяльності спорту. Відбулася ціла низка імпрез, що вказують на щораз більше зацікавлення спортом серед широких кругів українського громадянства.

Почалося з анкети, скликаної Тур. Т-вом „Чорногора“, з метою заохотити Округу Українського Спорт. Союзу. Однак довго треба було ждати на переведення ухвал анкети в життя. Щойно в червні ц. р. зібралися представники українських спорт. товариств на нараду, на котрій вибрано Організаційний Комітет з інж. І. Поповичем як головою. Від того дня почалася праця у спортівних секціях.

Першим етапом у досягненнях Орг. Комітету були мистецтва у відбиванні й кошівці. Вибрано до цього Провід Гор, якого мотором був Яр. Андрухович. Три місяці тривали розгрівки, до яких зголосилося 9 дружин. Мистецтво у відбиванні й кошівці добула секція У. С. Т. „Пролом“. Друге місце припало „Заграви“ при Соколі III.

В міжчасі йшли приготування до мистецтва і в інших конкурсах. У днях 26 і 27. вересня розіграно тенісний (ситківковий) турнір за мистецтво Українського Станиславова. Учасників 10. Мистецтво й переміну нагороду, фонд інж. Поповича італі, добув Попел Ярема (Пролом); дальші місця заняли Новицький та Андрухович II.

Дня 2 жовтня відбувся біг на колесниках на трасі Станиславів — Надвірна — Станиславів за перехідну нагороду, фонд дир. Т. Мартиниці.

В жовтні відбулися легкоатлетичні змагання і біг навпростець. Змагання тренують інтенсивно, досягаючи на тренінгах кілька незлих вислідів, як: 5.91 м. адали, 38 м. ратищем, 29 диском і інші. На зиму приготуються лещатарські змагання.

Так представляється праця Орг. Комітету. Слід зазначити, що організатором тенісних змагань і бігу на колесниках були на припорушення Орг. Ком. відповідні секції У. С. Т. „Пролом“.

Щодо діяльності поодиноких спорт. секцій, то на першому місці слід поставити У. С. Т. „Пролом“ з його 8 чинними секціями (1. коп. меча, 2. легкоатлетична, 3. тенісна, 4. спортівних гор, 5. на колесниках, 6. лещатар-

ська, 7. пінг-понгова і 8. шахова). Інші товариства ведуть більш односторонню працю. У. Р. Б. „Говерла“ має секції спорт. гор і на колесниках, „Зоря“ на колесниках і пінг-понгову, Соколи I, II і III обмежуються до спорт. гор і руханки. Багато шуму наробила була українська студ. секція, що мала намір повести спортівне життя Станиславова нібито „іншим руслом“, творючи Український Студ. Спорт. Клуб. Та все те лишилося у сфері планів.

Українським спортівним товариствам та українським спортсменам Станиславова бажаємо якнайкращих успіхів у дальшій праці. Хай ці слова бодей частинно аркомпензують їм нерідко рівнодушне ставлення деяких громадян Станиславова. Зате треба з похвалою висказатися про тих громадян, що пізнають Орг. Комітет у його працях. Громадяни ті — це інж. І. Попович, дир. Мартиниць, д-р Матіяшук і проф. Хачів.

На санування Т-ва „Просвіта“.

XXXI ВІКАЗ ПІДПИСАНИХ ПОЗИЧОК НА САНУВАННЯ Т-ВА „ПРОСВІТА“.

Буськ: Чит. Просвіти, Милитин Ст. 10, о. Василь Лиско, Ракобути 20, Мр. Семен Лісовець, Побужани 10, Чит. Просвіти, Побужани 5, Кооп. „Власна Сила“, Банюни 10; Галич: Петро Федунка 5; Глинини: Степан Корейба, Вишніви 5, Ольга Шхова, Глинини-Мельники 20; Грималів: Ольга Лісикевич 5; Десятин: Мих. Голинський арт. співак 100; о. Степан Никифорів 20; о. Захар Золотий 20, Олександр Жаровський 25, Андрій Тофан 60, Евстахій Бехметюк 15, д-р Евстахій Навроцький 50, Олександра Колянковський 25, д-р Осип Левинський 50, Дмитро Боднарчук, Шевелівка 5, Дрогобич: Угрин Ізидор 10, Бойко Осип 10, Мушкевич Богдан, Борислав 10; Збараж: Чит. Просвіти, Іванчани 5, Кооп. „Віра“, Іванчани 10; Калуш: Мартин і Іванна Посацькі, Новича 10, Іван Шиш, Гумнів 5, Юрко Гумнівський, Станькова 5; Львів: місто: Солтківський Михайло 50, Спирідон Банковський 25, Ковалик Василь, Богданівка 50, Лабка Іван 5, Максим Марія, Богданівка 5, Меліска Б., Богданівка 10, Навроцький Осип 25, Преторіус Теодор 5, Чернівський Теодор, Богданівка 5, д-р Шурат Василь 50, Ярош Осип 5; Львів-повіт: Іван Герчук, Збояська 50; Мельники: Петро Касиня 5, о. Іван Човган, Іване Пусте 40; Мостиська: Юлія Федевич, Чернева 10; Надвірна: Михайло Вірстюк 10; Перемишль: Спирідон Губчак 50, Михайло Марко 10, Володимир Блюй 5, Кліментій Мазур 5, Платон Горинський 5, Чит. Просвіти, Тисова 10, о. д-р Василь Левинський 25; Печеніжин: о. Михайло Бровко, Рунгури 10; Помор'яни: Василь Ячвинський 5, Микола Гушка 5, д-р Василь Дичок 10, Кость Жуланський 5, Андрій Махук 5, Михайло Підгірський 5, Гринь Трицько 5, Богутин: Бас Павло 5, М. Вахлак 5, Урмань: о. Омелян Гавриш 10, Гринько Кулик с. Степана 5, Василь Кулик с. Миколи 5, Іван Кулик с. Миколи 5, Михайло Конечний 5, Анарій Когут с. Василя 10, Микола Замойський 5, Лев Наконечний 5, Мих. Наконечний с. Миколи 5, Олександр Наконечний 5, Степан Пасичник 5, Іван

Свобода 5, Гр. Свобода с. Мик. 5, Кооп. Поступ 5, Кооп. Ошадність 5; Рава Руська: Мр. Р. Мариниш 10, Марієвська Дружина 15, Іван Гумонський 10; Радехів: Данило Хомяк, Барилів 5, Василь Мандрика, Топорів 5, Павло Чучман, Топорів 5, д-р Іван Стадник, Лопатин 50, Т-во Охорони Дітей 10, Мандрика Роман, Лопатин 5, Василь Педліх 8, Іван Івашук с. Романа, Барилів 5, Григорій Ковальчук, Топорів 5, о. Остап Скоморовський, Топорів 25, о. Микола Крайшів, Лопатин 25, Павло Шостак, Завидич 5, Сильвестер Ковальчук, Топорів 5, Василь Мацяк, Дмитрів 10; Рогатин: о. Лев Залужний, Заданів 20, Рудик; о. Ігнатій Гахушка, Загірє 10; Самбір: Д-р Скорни Михайло 5; Сокаль: Філія Союзу Українок 50, д-р Степан Мацейович 4.50, Кооп. „Луна“, Волсвин 5; Солотвин: Антін Яків, Раковець 5; Станиславів: Микола Махура 50, І. Смолинський 5, Д-р Осип Гробельний 20, Район. Молодарня, Викторів 50, Мр. Роман Верес 5; Стрий: Чит. Просвіти, Добрівалів 5; Судова Вишня: Мр. Володимир Бровонський 5; Терехован: Іван Петрик 10, Василь Грошко 10, Волод. Апостол, Ласківці 20, Кооп. „Єдиність“, Ласківці 50, о. Йосиф Райх, Ізаче 10; Тернопіль: Володимир Брикович 10, Микола Ковальчук 5, Волод. Пашківський, Микулишів 10; Товмач: Іван Ключенко, Отинія 5, Чесани: Лебелович Григорій 50; Чортків: Василь Баран 5, Яворів: Кооп. „Народний Дім“ 30, Залаткове Т-во 100; Західні землі: Теодор Пікас, Ляховичі 10, Іван Лилик, Ізача 10; Чехословаччина: Йосиф Даничак, Тачово 10.52. — Разом 1.918.02 зол., а разом з усіма попередніми 72.817.68 зол. (Продовження буде).

БІРЖА.

Гроші.

Долар у приватних оборотах 8.90.25 зол.
Бельгія 123.85, 124.16, 123.54; Данція 173.40, 173.83, 172.97; Голландія 358.70, 359.60, 357.80; Лондон 30.80, 30.95, 30.65; Нью-Йорк чеки 8.91.5, 8.93.5, 8.93.5; Нью-Йорк кабель 8.92, 8.94, 8.90; Париж 34.98, 35.07, 34.89; Прага 26.41, 26.47, 26.36; Швейцарія 172.08, 172.51, 171.65; Італія 45.75, 45.97, 45.53; Берлін 211.80.

36йже.

Пшениця двірська 24.50—25.—, пшениця збірна 21.00—21.50, жито одноп. 14.50—15.00, жито збірна 14.00—14.25, ячмінь двір. одноп. 13.25—14.00, ячмінь на млин 12.25—12.75, овес гал. 13.00—13.50, кукурудза краєва 21.50—22.00, фасоль біла 14.00—18.00, фасоль краєва 18.00—20.00, горох пів Вікт. 19.00—21.00, горох полів. 15.00—17.00, бобик 11.50—13.00, вики чорна 12.00—13.00, вики сіра 10.50—11.00, гречка 12.00—12.50, лен 31.00—33.00, лубок сніг 8.75—9.25, ріпак озим. 35.50—36.50, греч. крупи 50 проц. пок. 27.00—29.00, просо краєва 12.00—12.50, мак сніг 96.00—100.00, мука пшени. 44.00—44.50.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 8. X. 1932 р. на масло експортне та десертне пріма 3.20 зол., за літру молока 21—23 сох., літру сметани 1.10 зол., кону жень 4.80 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.
Неділя, 9. жовтня, год. 7.30 веч. „Скоплення Сабінок“ (останній раз).

Театр Різноманітностей.
Неділя, 9. жовтня, год. 7.30 веч. „Безодній лікар“.

Кіна.

АПОЛЬО: „Невідомий співець“.
АТЛАНТИК: „Сержант Х“.
КАСІНО: „Чоловік-мала“ (Ван Дайк).
КОЛІСЯ: фільм „Заспан“ і та ревія „Головне не перейтися“.
КОПЕРНИК: „Чоловік, якого я вбив“.
МАРУСЕНЬКА: „Чоловік, якого я вбив“.
МІРАЖ: „Облава Парижа“.
ОАЗА: „Ватерло-Брідж“. „Присуд моря“.
ПАЛЯС: „Король то я“ (Вяста Бурия).
ПАН: „Жінка та шпін“.
ПАСАЖ: „Золото“, фільм тижня і комедія.
ПРОМІНЬ: „Дворар із Нотр Дам“ і ревія „Сміх та здоров'я“.
СТИЛЕВЕ: „Циганські романи“.
УТІХА: „Жовтолиций капітан“, „Скерб на пустині“.
ХИМЕРА: „Містер Джексон і д-р Гал“.

Закордонне радіо.

Понеділок, 9. жовтня 1932.
Мор. Острава (263.8) 15.30 Співа. Брати-славя (278.8) 16.00 Концерт. 17.30 Співа. 18.00 Скрипка, фортепіано, 20.10 „Фріман“ оп. Нелбаля, 22.50 Музика, Бігород (430.4) 20.00 Співа, Бугарікович, Рим (441.2) 12.45, 13.35, 17.30 Концерт, Прага (457)

15.30 Флет, 19.15 Концерт, Мінхен (532.9) 20.00 Вагнерів вечір, Будалешт (550.5) 19.00 Мал. мелодії, 20.45 Концерт, Харків (937.5) 10.00, 12.15, 16.35 Концерт, 19.00 Українська музика, 24.00 Комунікати, концерт із ат. вставками, Кенігсбергер-гаузен (1634.9) 17.30 „Подвійна аляца людини“, 18.30 „Курити чи ні“, 20.35 „Людина й птах“, Париж (1724.1) 21.00 „Камеліа жінка“ пєса Піма.

Вівторок, 11. жовтня 1932.

Кенігсбергер (217.1) 11.30 Оркестра, 21.00 „Князь Гомбург“ пєса Калаяста, Бресля (325) 16.00 Солисти, Міяно (331.4) 20.30 „Іль Ре ді Шев Максім“ оп. Кости, Штутгарт (360.6) 20.00 Штравомі твори, Гельсінгфорс (363.1) 19.30 Данський концерт, Бігород (430.4) 17.00 Співа. Ліки Калаямич, Рим (441.2) 12.45, 13.35, 17.30, 20.45 Концерт, Лянгенбергер (472.4) 17.00 3 німецьких опер, 20.50 „З чого сніються народи“ (Росія), Прага (457) 21.00 Пісні Васати, сп. Марак, Брюсея (509.3) 22.00 Гукалові твори, Вілень (517.2) 19.25 Опера, Мінхен (532.9) 19.35 Веселі кумоники з Ундасору, ком. опера, Ніколя, Харків (937.5) 10.00, 13.00, 16.35, 19.00 Концерт, 17.30 Мист. трансляція, 24.00 Комунікати, зауконики.

Львівське радіо.

Понеділок, 10. жовтня 1932.

11.55 Час, 12.10 Огляд преси, 12.20, 12.45 Грамофон, 12.40 Метеор, комунікат, 13.55 Комунікативний комунікат, 16.00 „Примхуватий жушок“ обр. для дітей, 16.15 Лекція фр. мови, 16.30 Грамофон, Сльва рерум, 16.40 Новий карий кодекс, 17.00 Концерт, оркестра, співа, комунікат для рибалок, 18.00 Легка і танкова музика, 19.00 Проблема дешевих і найбешевших мешкань, 19.15 Всечина, 19.30 На овіді, 19.45 Прес. Рад. денник, 20.00 Концерт, оркестра, кларнет, 21.00, 21.10 Спортівні вістки, рад. денник, 22.00 Техн. скринька, 22.15, 23.00 Танк. музика, 22.55 Комунікати.

Вівторок, 11. жовтня 1932.

11.58 Час, 12.10 Огляд преси, 12.20, 12.45 Грамофон, 12.40 Метеор, комунікат, 13.55 Комунікат фіз. виховання, 16.00 Алд. „Блакитних“, 16.15 Відчит для учителів, 16.30 Грамофон, Сльва рерум, 16.40 „Осінній чар Венеді“, 17.00 Симф. концерт, 18.00 Легка музика, бжучі вістки, 19.00 Містича наших днів, 19.15 Всечина, 19.30 Муз. фейлетон, 19.45, 20.55 Прес. рад. денник, 20.00 Алд. у честь Пузаського, 20.50 Спортівні вістки, 21.00 Фортепіан, 22.00 Літературна чвертьгодини, 22.15, 23.00 Танк. музика, 22.55 Комунікати.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Лекції ритмопластичної і гігієнічної руханки Оксана Суховєрської починаються 15. жовтня ц. р. Зголошення в середу і суботу від 3—5 в тов. „Дуг“ Ко-перника 5, тел. 90-16. 1—2

Зачайний Загальний Збір членів Музичного Т-ва ім. М. Лисенка, філія в Станиславові відбудеться в понеділок 17-го жовтня о год. 8-й веч. в приміщенні Муз. Інст. муз. Сопіжницька ч. 27 із зачайним порядком нарад. — Виділа. 624 1—1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

КОВДРИ зол. 3.50 Оркестрові першорядно виконані, постіла, найбешевше, найбільший вибір Фрайлах, Львів, Сикстуська 21.

СПОКІЙНА, гарна, фронтова, соняшна кімната, з особнім входом, дешево до вишайму зараз. Грунвальдська 8, партер, ліворуч. 613 2-2

КІМНАТА умеблована, гарна, соняшна, дешеве: Говєвського 5, м. 15 (Фіт Кохановського). 602 3—3

ДЕРЖАВНИЙ урядовець, середніх літ, навчався дисципліна в цілях матримоніальних з інтелігентною гарною дівчиною або бездітною адовою, не пестрої минуштини. Виправд! умеблована конюшня. Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „Урядовець“. 625 1—1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Вже вийшов з друку й продається по всіх книгарнях Х. річник

Календаря-Альманаха „Дніпро“

НА 1933 Р.

видавання Українського Т-ва Допомоги Емігрантам з України у Львові.

В календарі взяли участь: В. Дорошенко, Наталія Дорошенко, Фельд Дудко, лятінтант фльоти А. Іль-ко, В. Камінянко, П. Коваль-Степанов, В. Король-Старий, О. Костюченко, Б. Лепкий, Е. Маланюк, І. Наріжний, С. Наріжний, П. Обаль, О. Ольжич, ген. М. Омелянович-Павленко, О. Стефанович.

Ціна календаря — 2.50 зол. з пересилк. Адреса: ЛЬВІВ, РУСЬКА 3, Ш. ПОВ. У-КРАЇНСЬКЕ Т-ВО ДОПОМОГИ ЕМІГРАНТАМ З УКРАЇНИ. 1-3

АЛЬФОНС ДОДЕ

МАЦІЦЬКИЙ

Переклад із французької мови М. Рудницького. — Ціна 3— зол., з пошт. пересилкою 4— зол.

Ширіть наш часопис!